

Bir Gözüm Kör

– GürhanGürses · 05 Aralık 2012

"Hocam biliyorsunuz benim bir gözüm kör, acaba o beni beğenir mi bu halimle?" dediği an yıkıldığım andı.

Sevgili öğrencim beğenmezse canı cehenneme diyemedi dilim.

Dilim dilim oldu benim dilim.(gönlüm)

Ah sevgili öğrencim diyecektim diyemedim!

Ah sevgili kardeşim diyecektim, gözlerim doldu.

Sesim titredi, betim benzim attı, öylece kalırsınız ya öylece kaldım.

Diyemedim senin kalbin güzel.

Diyemedin senin ruhun harika...

Diyemedin günümüz aşkları sana göre değil! Diyemedim işte!

Görüp de nice kör olan var, duyup da nice sağır olan var, konuşup da nice lal olan var diyemedim.

Ah çaresizlik!

Ah değersizlik!

Ah güvensizlik!

Üniversitedeydi, küçük bir ilçeden büyük bir şehre gelmişti okumak için.

Hala üzerinde küçük yerlerin masumiyeti ve saflığı vardı. Zaten sözlerinde de bunu görürdünüz, tanısaydınız onu.

Doğuştan bir gözü gömüyordu, şekil olarak da baktığınızda fark ederdiniz.

Saçlarını hep o görmeyen güzelim gözünün üzerine doğru dökerdi.

Allah'tan öyle gelmişti kim ne diyebilirdi ki?

Allah'ın ona vermiş olduğu bir imtiyazdı aslında bu.

Dünyalar güzeli bir kalbi vardı diğer insanlarda olmayan hem de.

Kimse ona kalbin ne kadar güzel demiyordu, bir gözün yok diyordu.

Kalbi katı olana da kalpsizsin âşık olma denmiyordu.

Kalbi kara olana da kalpsizin tekisin, sevmek senin neyine demiyordu kimse!

Belki de bu yüzen karanlıkları severdi

Gün ışığında dolaşmaktan kaçardı.

Ah insan ruhu...

Dersler vizeler finaller derken alışmış dönem sonunda sınıfına, okuluna ve okulunun bulunduğu şehre.

Tanıdıkça daha bir sevmiş buraları.

Sevdikçe daha heyecanlanmış okumak için.

Arkadaşlar edinmiş, çevre...

Sevgilileri görmüş kol kola, aşklara şahit olmuş göz göze.

Hep geri durmuş, hep uzak kaçmış.

Asla ama asla böyle bir duyguya kapılmazmış kendince.

Oysa aşkın ne vakit, nerede ve nasıl gelip konacağını kimse bilemez kalbe. Ve kimse buna engel olamaz. Tek taraflı da olsa çift taraflı da olsa aşk geldiği vakit cümle âlem kayıtsız şartsız ona uyardı. Bir bahar sabahı havaya, suya ve toprağa cemre düşerken bizimkinin yüreğine de aşk düşmüş. Bir sedefin içine düşen ilk yağmur damlası gibi yüreği inciye durmuş sevgiliye...

Âşık olmuş bir delikanlıya.

Arkadaşlarmış ama!

İlgisi var gibiymiş ama!

Amalar o kadar çoktu ki bana anlattığında.

Ama benim bir gözüm kör, bana âşık olur mu?

Bunu biliyor mu acaba?

Beni sever mi? Soruları çoktu, işi zordu.

Her şehir içindekilerle mana kazanır ya.

Ya da her okul orada özel olanlarla değerine değer katar ya!

Öyle işte.

Bizimkisin birine kanı kaynamış usulca.

"Hocam biliyorsunuz benim bir gözüm kör, acaba o beni beğenir mi bu halimle?" dediği an yıkıldığım andı.

İlk cümlede vurayım dedim sizi.

İlk cümlede nakavt olasınız istedim.

Bazen bir deklanşör değil mi bizi bizden alan?

Bir satır değil mi yüreğimizi satır satır eden?

Bir dize değil mi alıp götürülen bizi?

Bir şarkı değil mi kaptırdığımız kendimizi? Eveleyip gevelemeden, kalbinizin tam ortasına isabet etsin istedim meramım.

Aşkın gözü kördür demek istedim ama nutkum tutuldu.

Asıl kalp göz kör olan beğenilmesin diyecektim yapamadım.

Ne diyeceğimi şaşırdım.

Kalakaldım aşkın tam ortasında boyumu aşkın bir olay karşısında!

Başı sona bağlayım şimdi de: Bir mesaj:

–Hocam müsaitseniz konuşabilir miyiz?

–Tabi dedim ne münasebet.

Eski öğrencilerimden biriydi mesajı atan.

–Özür diliyorum vaktinizi aldım ama size bir şey danışmak istiyorum, dedi.

–Ne özrü dedim rahat ol bakayım dinliyorum seni...

–Hocam nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum ama galiba ben âşık oldum.

– Ne kadar güzel, dedim ona.

– Güzel de biliyorsunuz hocam benim bir gözüm kör ama! Bu yüzden açılmadım bir türlü ona.

Hislerimi söyleyemedim. Adını koyamadım aramızdakilerin. Kafaya taktım işte ne yapmalıyım? Bunları dinleyip de içi sızlamayan var mı acaba? Durdum bir süre.

–Asıl bu düşüncelerin kör, git açıl ona. Varsa ilgisi konuşur seninle yoksa kendine dert etme! Şimdi kendini böyle değersiz görürsen ve öyle bir izlenim uyandırırırsan acıma hissi devreye girer ki bunun d aşkta yeri yoktur. Hem acınacak bir hal değil ki! Ona tek gözünle bakarsın, gözün gibi. Bütün yoğunluğunla yaşarsın onu. İki gözü olup da ne körler tanıyorum ben. Akılları kör, basiretleri bağlı, kalpleri kapalı... İnan ki bu bir eksiklik değil, bu bir güzellik. Görebilene, anlayabilene...

–Bilmiyorum, dedi sessizce. Belli ki takmıştı bu özüne...

–Git konuş, dedim tekrar. Hislerin çok güzel, özel ve samimi... Kaybedecek hiçbir şeyin yok bilakis kazanacak çok şeyin var hem de. Derdini söyle ona belki oda sana açılmıyordur.

–Tamam, dedi biraz rahatlamış bir şekilde.

–Teşekkürler hocam. Konuşacağım söz. dedi.

–Sonuç ne? diye soracaksınız elbet! Hakkınız var.

Sonucu bilmiyorum ama şuna gönülden inanıyorum. Aşk kusur görmez, siz o kusurları görürseniz yahut karşıdaki görürse aşk diye bir şey olmaz. Elde avuçta ne varsa aşk adına bir kelebek gibi uçar gider. Siz kelebekleri uçurmadan yüreğinizden katıksız bir aşk ile sevin, ambalajına bakıp da özü hor görmeyin. Dışarıya bakıp da manayı heba etmeyin. Şekle bakıp da özü görmezlikten gelmeyin.

Âşık olabilen yürek ne de güzel bir yürektir.

Aşka aşkça bakabilen göz tek de olsa ne de güzel bir gözdür.